

Никълс Удроу, Алегзандър Брукс

Научната фантастика и новото съзнание

"Има интелекти, много по-висши от нашите, които превъзхождат човешкия разум в същата степен, в която той превъзхожда разума на животните. Те са мощни, студени и безчувствени. От другата страна на пространството те гледат земята ни с жадни очи на хищници и бавно, но уверено разработват своите планове срещу нас. Към началото на XX век настъпва великото отрезвяване."

Хърбърт Уелс, "Война на световете"

Тази страст е обхванала цели нации, раси, култури и езици. Можем да я наречем безнравствено нахлуване в тайните на вселената. Универсалният ѝ език е математиката. Благодарение на усилията на нейните привърженици, а понякога и противници, цялото начинание се е превърнало в нещо като съвременен мит. Литературата, която носи най-голямата отговорност за популяризацията и разпространението на този мит, е научната фантастика. С появата на т.нар. "ново съзнание" научната фантастика става пресечна точка на старата митология на технологичния идеализъм и новата митология, основана върху научното тълкуване на паранормалните явления.

Родена преждевременно, научната фантастика се оказва пророчески глас за "новото съзнание" и създава предпоставки за неговото усвояване.

Едгар Алан По

През XIX век култът към науката прониква във всички области на естествознанието. Аналитично-математическото мислене прониква дори в сферата на политиката и богословието. По това време всеки учен разбира по малко поне от една област на естествознанието и често има представа за развитието при другите. Такъв човек е Едгар Алан По.

П СЪВРЕ ПРОМ научната фа

Първа

Кратък разказ

Едгар Алан По е един от първите популяризатори на научни знания. За тази цел той избира формата на краткия разказ. Превъзходното владение на тази литературна форма е резултат от интереса му към новата "научна" философия. По твърди, че се ръководи от някаква духовна "теория", която нарича "поетически принцип", и е убеден, че всеки, който следва този принцип, ще стигне до истината. Творецът е обхванат от стремежа да разгадае тайните на вселената. Привличат го страшното и тайнственото, които пронизват неговите разкази. Едгар Алан По е първият автор, който създава образи на истински детективи. Шерлок Холмс на Конан Дойл е вдъхновен от Едгар Алан По, и неговия г-н Огюст Дюпен. Писателят се стреми на всяка цена да постигне желаните ефект - работи над всяка своя дума и изречение, като превръща краткия разказ в класическа литературна форма и става един от основателите на научната фантастика.

Своето метафизическо съчинение "Magnus Opum" Едгар Алан По пише малко преди смъртта си. (Умира поради

страстта си към алкохола и наркотиците.) В стихотворението си "Еврика" ("Открих") По се опитва да разкрие тайната на вселената. Това е нещо като синтез от религиозна спекулация и нютоновска научна теория. Някои от пасажите напомнят учението на Айнщайн за вселената. В някаква степен това съчинение може да се нарече манифест на новото съзнание. Вселената на Едгар Алан По е организирана на принципа на симетрията. Действителността е дуалистично (почти таоистично) взаимодействие между "привличането" и "отблъскването", в основата на което почиват променящи се съотношения на пространството, времето, материята, света и гравитацията. Симетрията е основа на поетическата същност както на човека, така и на космоса. Затова поезията и истината са идентични. Или както пише По: "Можем да бъдем сигурни, че човекът няма да греши прекалено дълго, ако се ръководи само от поетичния принцип, който аз нарекох изконния инстинкт на симетрията." Като следва инстинкта си, Едгар Алан По стига до извод, който би могъл дума по дума да бъде заимстван от трудовете на източните мистици:

"Това, което ти наричаш звездна вселена, всъщност не е нищо друго освен Неговото (Божието) съвременно експанзивно съществуване. Бог осъзнава живота си чрез безкрайността на несъвършените наслаждения... Да бъдеш равен на Бога... това трябва да се разбира така: индивидуалното съзнание постепенно се разтваря във всеобщото съзнание и човекът в онази степен, в която престава да усеща себе си като

МЕННИЯТ ЕПЕЙ НАУКАТА Част

човек, в края на краищата достига такава благоговейна висота, че осъзнава своето битие като битие на Бога. И накрая не забравяй, че всеки живот е живот в живота, живот на по-малкия в по-големия и всичко е заключено в божествения дух."

Накрая По изяснява: "За да може Бог да бъде всичко във всичко, всеки трябва да стане Бог." Можем само да се надяваме, че и следните думи на Едгар Алан По: "Господи, бъди милостив към мен, грешника" са казани напълно сериозно.

Предшественици на научната фантастика

Двама предани ученици на Едгар Алан По посвещават своя талант на научната фантастика: Жул Верн (бащата на класическата научна фантастика) и Лъвкрафт (бащата на окултната научна фантастика). Началото на техните идеи може да се види при По в неговата "Повест за приключенията на Артур Гордън Пим". Жул Верн го нарича свой учител и наставник. Всичките му фантастични романи пътешествия са вдъхновени от разказите на Едгар Алан По. Преди да се обърнем към творчеството на Лъвкрафт, ще изброим поне

Ние се промяме под въздействието на радиото, телевизията, науката и техниката. Съвременните технологични и технически «чудеса» пораждаат обществено-психологическа нагласа, че всичко е възможно. Действителността започва да се манипулира.

трима други представители на научната фантастика: Карл Маркс, Хърбърт Уелс и Олаф Степълдън.

Комунистическия манифест - класика на научната фантастика

Макар да изглежда странно, "Комунистическият манифест" без съмнение може да се разглежда като класическо произведение на научната фантастика, като утопия, която претендира за научност. В него всички политически, исторически, социални и космологични процеси се свеждат до научния материализъм. Ако само заменим "божествения Дух" на Едгар Алан По с безличния историко-диалектически процес (от който произлиза и "световният дух" на Хегел), пред нас ще се открие марксистката схема на абсолютните ценности, която при цялата си сложност и фиктивност претендира за научни одежди.

Гуруто на научната фантастика

Хърбърт Уелс е писател от английската школа на фабианците. В романа си "Война на световите" той преселва злите ангели, които заимства от Библията на Марс и "спуска" на земята шестата глава от Посланието към ефесяните (написана на рационалистично-еволюционен език). Уелсовата "Машина на времето" е разтърсващ разказ, в който има и силен на художествен изказ, и богата фантазия, и своеобразна идеология. Научната фантастика за този писател става средство за разпространение на социалистичните идеи, а той самият играе ролята на гуру за авторите в научнофантастичната сфера. Според него, човекът е което подлежи на еволюция и целта му е да постигне богоподобно, свръчовешко битие. Вместо библейската етика, основана на такъв "ненаучен" възглед като първородния грях, Уелс предпочита ницшеанския морал на Антихриста - морал, който стои над понятията за добро и зло, т.е. морала на свръчовека.

Новото определение на демоничното

Олаф Степълдън, също англичанин, в своите метафизически спекулации изпреварва доста днешните мистично-еволюционни хуманисти. Той развива концепцията за "Бога, Който подлежи на еволюция" - т.е. духовните търсения на човечеството са само една от фазите в развитието на свръхсъзнанието. Степълдън не успява да окаже значително влияние върху масите, тъй като неговите произведения са лишени от нужната за това драматичност. "Последният и първият човек" на Степълдън напомня стила на Уелс и Ницше, но неговата идея, че хората от бъдещето биха могли да повлияят върху съзнанието на днешния човек, всъщност е оригинална интерпретация на античната концепция за демоничното.

Сенки извън времето

Лъвкрафт използва същата идея (като въвежда пришълци не от бъдещето, а от миналото) в най-добрия си разказ "Сенки извън времето". Той не само съдейства за развитието на фантазията на своите читатели, но и е родоначалник на цяла

школа писатели със значителен принос в научната фантастика. При това не можем да пропуснем драматичната сила на измисления от Лъвкрафт мит, който той използва в следващите си разкази. Този мит, макар и косвено, е основан върху идеята за борбата на доброто със злото, върху убеждението, че в далечното минало на земята са живеели великани с интелект, превъзхождащ значително човешкия. Сега тези същества са потънали в дълбок сън, но скоро ще се събудят и отново ще утвърдят своята власт на земята.

Необикновеният талант на Лъвкрафт кара читателите му да се стряскат от ужас. От него тръгва школата на писателите, които наводняват книжния пазар с евтими издания и така постигат известност. Тези булевардни романи узаконява литературният гений Рей Бредбъри. Последователите на Лъвкрафт съдействат да се развие жанрът на научната фантастика и разпространяват идеите на окултната, т.е. източнатата метафизика.

Но се намира и християнин, способен да разбере тези тенденции. Клайв Стейпълс Луис се опитва да спаси жанра, като предлага своята "Пространствена трилогия", която днес вече е класика. Но в крайна сметка побеждават антихристиянските елементи в научната фантастика. Предпоставките за създаването на тази литература са или рационалистично-материалистични, или окултно-мистични. Необходимо е още известно време, за да могат тези две течения да се слепят.

Краят на детството

"Няма никакво съмнение. Покрити с кожа криле, малки рога, иглеста опашка - всичко си беше на мястото. Най-страшната от легендите стана действителност, сякаш изплува от тъмното минало. Слънцето осветяваше мощното му тяло, той стоеше усмихнат в страшното си величие."

Артур Кларк, "Краят на детството"

Англичанинът Артур Кларк с право може да се нарече "гигант" на съвременната научна фантастика (наред с Хайнлайн, Азимов и Ван Фогт). Още на 14 години той е увлечен от екзотичния култ към евтимиите романи, а на 15 вече сам съчинява подобни истории. През 1945 г. публикува в октомврийския брой на сп. "Уайърлис уърлд" ("Wireless World") научно-фантастичен разказ. В него Кларк описва как изкуствените спътници на Земята се използват като предаватели на радиотелевизионни сигнали. (През 1963 г. Артур Кларк получава златен медал на института "Франклин" като автор на идеята за спътниковата връзка.)

Първото голямо съчинение на Кларк "Краят на детството" е публикувано през 1953г. То привлича вниманието на литературните критици от цял свят. В тази драма авторът описва последното поколение хора на земята, което става очевиден как потомците му се превръщат в нещо напълно нечовешко, което обаче далеч превъзхожда човека. От философска гледна точка, произведението е смесица от философията на Ницше (човекът като мост към свръчовека) и източно монистичния мистицизъм (изчезването на индивидуалността в божеството). Тази книга на Кларк става кладенец на "премъдростта", извор на идеи и на практика формира съвременната представа за извънземните същества, за летиращите обекти и т.н. Тя се оказва крайъгълен камък за развитието на светогледа у цяло едно поколение. Особено интересно обаче е признанието на Кларк: "Възгледите, изразени в книгата, не съвпадат с възгледите на автора."

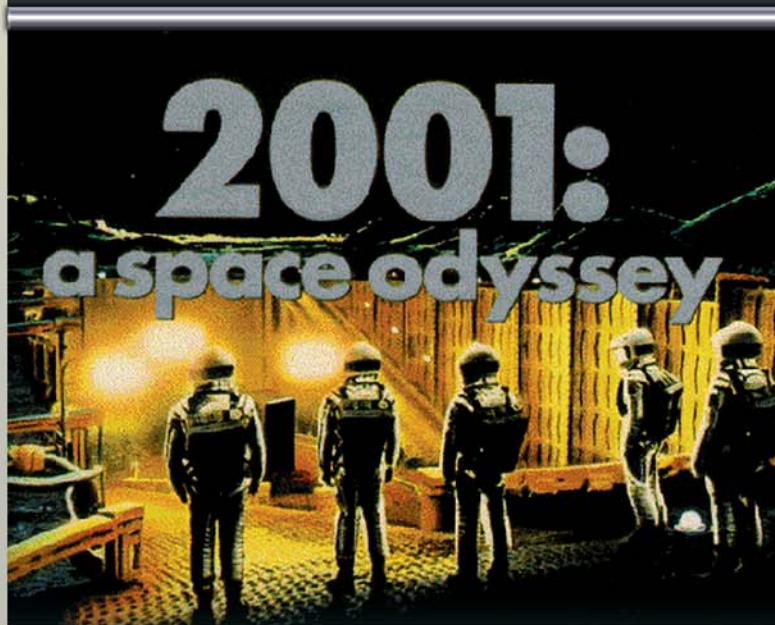
Дяволските най-висши господари

В един от критичните моменти от съревнованието на земните жители за усвояване на космическото пространство и милитаризация на космоса на планетата се спускат непознати летиращи обекти. Идват, за да спасят хората от атомната катастрофа. Екипажите на тези космически кораби са "върховни господари", раса с висок интелект и имат странното желание жителите на Земята да не ги открият. Съвсем скоро те вече управляват Земята, където установяват силна и същевременно доброжелателна диктатура.

Доста по-късно те най-сетне се разкриват пред хората. И... всички виждат, че всъщност приличат на... дяволчета. Но не, това са само "великодушни стражи, които наблюдават хората по заповед на тайнствения свръхразум", които се опитва да извърши с тях необичайни и невъобразими еволюционни промени. Новата раса, това са децата на последните хора. Те изглеждат като деца, но на практика са същества без личностно начало, тъй като не са индивиди. Новата раса, това са клетки в тялото на "божеството", нервни влакна в единния разум - в свръхразума на вселената, който подобно на "божествения дух" при Едгар Алан По поглъща всичко в себе си. Човечеството е остаряло, тъй като най-накрая е достигнало расовото "самадхи" (състояние на пълен покой в медитацията, където познаващият се разтваря в онзи, когото познава).

Карълън, водачът на пришълците, обяснява: "Свръхсъзнанието е сбор от разумите на всички раси. То отдавна вече е свършило с тиранията на материята. И регистрира всяко съзнание, при това навсякъде. В определен момент е разбрало, че сте готови, и е пратило нас, за да подготвим хората за преобразяването, което ги очаква."

Като подменя умело ценностите и дава на "върховните господари" с дяволски лица ролята на добри защитници и водачи, Кларк прави един идеологически "трик". Метафизическата гледна точка, залегнала в дадено повествование, може да се изрази чрез различни методи. Тук например на властта на "върховните господари" се противопоставя потенциално опасна група от честни, но "заблудени религиозни фанатици". С високомерно превъзходство Карълън казва на техния водач: "Знаете, че ние представляваме здравия смисъл и науката, затова колкото и да сте сигурни в своята вяра, се страхувате, че ще премахнем вашите богове. Не непременно с открито насилие, може и с изтънчени методи..."

Повярвайте ми, не ни доставя удоволствие да отнемеме вратата на хората. Но всичките религии на Земята няма как да бъдат истинни, и вие го знаете. Човек трябва да знае истината."

От тези думи излиза, че някои от религиите може и да са истинни и "върховните господари" го потвърждават: "Вашите мистици, объркани в своите заблуди, са видели някаква част от истината. Има сила на разума, има и сили отвъд разума, но вашата наука никога няма да може да ги използва, без да разруши самата себе си. Във всички времена има много разкази за странни явления - призрания, телепатия и интуитивно познание. Вие се опитвахте да назовете тези явления, но така и не успяхте да ги обясните... Те обаче съществуват. И ако вашата теория за космоса се стреми да бъде завършена, е нужно да я обясните."

"Краят на детството" на Кларк е основополагаща книга, от една страна, за разбирането на съвременното съзнание и днешния възглед за науката и, от друга, за мистичните религии, парапсихологията, НЛО (неидентифицирани летящи обекти) и откровенията от непознати светове. Още на много ранен стадий от творчеството си Кларк свързва някои от тези понятия в едно цяло. Фанатиците от най-различни направления веднага разбират значението на тази връзка. Много общества, които се интересуват от НЛО, използват "Краят на детството" като модел, обясняващ намеренията на извънзем-

Вече не е трудно да си представим, макар и схематично, бъдещите събития, когато правителствата по света ще влязат в контакт с "извънземния разум", както се описва в "Краят на детството", и когато ще получават от този разум всевъзможни инструкции как да управляват на Земята.

ните, потърсили контакт с хората. Сред сериозните изследователи на психическите процеси възгледите на Кларк поддържат Д. Хуртак и А. Пухарич.

Свързване с „чуждия разум“

От първите дни на съществуването си научната фантастика е изцяло подчинена на идеята за "чуждия разум". След научната фантастика от тази тема започва да се интересува дори самата наука! Правителствата разработват различни инструкции за случаите на първи контакти с извънземните. К. С. Луис говори за съвременната научна митология на еволюцията и я сравнява с древните скандинавски саги - там се проследява същото трагично космическо величие. В своя киносценарий "Космическата одисея на 2001 година" Кларк ни взема със себе си на пътешествие, което започва от първите зачатъци на съзнание у примитивния човек маймуна и завършва отвъд пространството и времето с личността на звездното дете, което сякаш се завръща у дома - към великото космическо съзнание на вселената.

Способността на най-силните да оцеляват усъвършенства човека, за да го "достави" навреме със спасителна мисия на Земята - да я избави от атомна катастрофа. Борбата на човека със създадената от него технология достига своя апогей - страшното единоборство на астронавта с компютъра. Режисьорът Кубрик използва визуалната сила на картината "Сътворението на Адам" от Микеланджело, която може да се

види в Сикстинската капела. Кубрик кара астронавта (Дейвид Боумен) да сочи с показалец към металическия монолит (така Адам протяга показалеца си към Бога). Този монолит е посредник на космическия разум (на свръхсъзнанието в "Краят на детството"). Така пред очите ни астронавтът се превръща в звездно дете, в космическия месия. Кубрик не крие обвързаността си с Ницше, като избира за музика на своя филм "Тъй рече Заратустра" на Рихард Щраус (по едноименната книга на Ницше). Звученето на музиката достига кулминацията си в сцената с преображението. Както при всички окултни учения и тук се отхвърля сътворението на човешката личност от Бога - тази личност не е нищо друго освен сбор от атоми, средство за достигане на определени цели, вещ, която е манипулирана от много по-висш интелект.

"Имперската земя" на Кларк е доста сериозен довод за значимостта на контактите с извънземните същества. В този роман също ще намерите страстен призив към целия свят да вложи всичките си усилия в строителството на огромен приемник, който да регистрира лъчи, били до този момент недостъпни за хората. Какво всъщност означава всичко това? Ще се спрем на някои страни от този проблем, преди да отговорим на въпроса.

Средствата за масова информация

Невероятно, но факт - средствата за масова информация (телевизията, радиото, киното), благодарение на които научната фантастика става достъпна за широк кръг хора, са предсказани именно от научно фантастичната литература. Каква удивителна връзка и колко преплетени взаимоотношения! Средствата, които предават съобщения, сами се явяват съобщение. Живеем във века на непредсказуемото бъдеще, когато от ден на ден става все по-трудно да различим всекидневните истини от фантастиката. И не случайно този литературен жанр прониква все по-дълбоко в сферите на съзнанието, където преди имали достъп единствено окултистите и мистиците.

„Стар Трек“

Дотолкова сме свикнали с космическата техника, че дори съобщението за кацане на космически кораб на Марс не развълнува нашите умове.

В средата на 60-те години от миналия век, когато всичко беше вече готово космически кораб да кацне за първи път на Луната, вниманието на цяло поколение бе приковано към многосериен телевизионен филм "Star Trak" ("Звездата Трек"). И до днес този филм се излъчва от време на време.

След като сте се запознали с техническите новости от филма "Стар Трек", кацането на Луната изглежда безнадежно остаряло. Отделните шестдесетминутни серии посвещават зрителя в най-важните области на научната фантастика.

» Продължава на стр. 29

И не само това, те убеждават съзнанието, че след всеки контакт с "извънземното" настъпва мир и благополучие. Така нареченият "Висш директорат" провъзгласява, че неговият звездолет "Ентърпрайс" не може да се намесва в естественото развитие на планетата, докато не го помолят самите жители. Сега можем да разберем какво означават тези идеи за привържениците на НЛО: това обяснява онзи ентузиазъм и онази сериозност, с която те очакват "спасителите от небето". Противоположно на Уелс и неговите пришълци от Марс Кларк и "Стар Трек" подготвят нашите възприятия така, че да възприемаме всеки превъзхождащ ни разум като доброжелателен и добронамерен.

Действителност, с която се манипулира

Едва в днешно време правителствата започват да запознават хората с резултатите от изследванията в областта на НЛО. Едва сега ни признават за достатъчно "зрели" да възприемем информация. Когато през 1983г. Уелс пуска своята радиосега "Война на световите", той предизвиква паника сред обществото. Този факт се превръща в общоприето доказателство, че в интерес на обществото би трябвало да се намали страхът от НЛО. Няма по-голям страх от този пред

Освобождения Прометей

"Мълнията му се покорява. Дълбините на небето му отвършат с блясъка на своите звезди, които като стадо овце минават пред погледа му, и той ги преброява всичките. Бурята е неговият кон, той пронизва въздуха. И пропастта вика от своите бездънни дълбини: "Небе, има ли в теб тайни?" "Човекът ме е покорил, повече нямам загадки и тайни."

Митът за Прометей отдавна привлича вниманието. Прометей въстава срещу Зевс, открадва огъня от боговете и го дава на хората. За тази дързост е наказан - прикован е към скала и всеки ден изпитва невероятни страдания. Хищна птица идва и кълве черния му дроб. Този мит се възражда в

Художествената фантастика помага на някои "извънземни" сили, които отдавна се опитват да проникнат в човешката история. Нека погледнем истината в очите: общуване с извънземен разум е имало още в зората на човешката история.

П СЪВРЕМЕННИЯТ ПРОМЕТЕЙ НАУЧНАТА ФАНТАСТИКА

» Продължение от стр. 15

неизвестността. Ние се променяме под въздействието на радиото, телевизията, науката и техниката. Съвременните технологични и технически "чудеса" превръщат немислимото в нещо съвсем реално и пораждаат обществено-психологическа нагласа, че всичко е възможно. Действителността започва да се манипулира. Жак Вале разглежда НЛО като част от "система за наблюдения", предназначена да трансформира нашата система от представи и вярата, като в крайна сметка я подчини на една "по-висша" цел.

Така художествената фантастика помага на някои "извънземни" сили, които отдавна се опитват да проникнат в човешката история. Нека погледнем истината в очите: общуване с извънземен разум е имало още в зората на човешката история.

През античността хората са общували с "боговете от Олимп". Днес те влизат във връзка с чистия и високоразвит "разум" от други светове или с "нематериални същности" от други измерения. При това никой не забелязва какво е скрито зад подобни същности! Според закона, който Бог дава на Мойсей, всеки опит за контакт с чужди съзнания (духове) се наказва със смърт. Пристъпилият тази заповед бил убиван с камъни. Нека най-после се събудим и видим към какво бъдеще се е устремил нашият свят.

английския романтизъм от XVIII и XIX в. особено в творчеството на Шели (Гърси и Мери). Те принадлежат към литературната школа, която разглежда Сатана от "Изгубеният рай" на Милтон като герой, а библейската му трактовка смята за невярна. Тогава наричат тази общност "Школа на сатанистите".

Гърси Шели създава своя Прометей, като се опира на философията на тъста си Уилям Годуин, един от основателите на анархизма. След като Мери Шели освобождава Сатана от проклятието на Яхве, той става прототип на "истинския човек" (анархиста), свободен от традициите, обичаите и законите: "Падна отвратителната маска, човекът придоби свобода и независимост. Този човек е равноправен, не принадлежи на никаква класа, народ или раса, не робува на поклонението и преклонението, затова е крал на самия себе си."

В своята книга за историята на научната фантастика Брайън Олдис се проявява като истински англофил. Той оспорва факта, че Едгар Алан По е бащата на научната фантастика и приписва първенството на англичаните. Според Олдис началото на научната фантастика е сложено с романа "Франкенщайн или съвременният Прометей". Към същото мнение се придържат и съветските учени. Този текст е написан не от някой друг, а от Мери Шели със съдействието на съпруга ѝ Гърси Шели.

Запознатият с романа знае също, че чудовището се създава по-скоро по правилата на окултното познание (алхимията), отколкото на науката. Смесването на окултни и научни знания в дадения случай е предмет на нашия анализ. Живеем във време, когато науката се преплита с окултизма и това води до раждането на човека на греха: чудовище, антихрист, беззаконник, освободения Прометей, свръхчовека.

В известен смисъл думите на Сатана към Ева могат да се възприемат като истинско начало на научната фантастика: "Яж и с помощта на полученото знание ще станеш Бог." Хърбърт Уелс не е първият, който пише за висшия разум, кроещ коварни планове срещу човечеството. Почти 2000 години са изминали откакто апостол Павел е казал във II Послание към солунците:

"Никой да не ви измами по никакъв начин; защото това няма да бъде, докато първо не дойде отстъплението и не се яви човекът на греха, синът на погибелта, който така се противи и се превъзнася над всеки, който се нарича Бог, или на когото се отдава поклонение, така че той седи (както бог) в Божия храм и представя себе си за Бог. Не помнете ли, че когато бях още при вас, аз ви казах това? И сега знаете какво го възпира да не се открие в своето време. Защото тайната на беззаконието вече действа, само че няма да стане явна, докато не бъде отстранен онзи, който сега я възпира; и тогава ще се яви беззаконният, когото Господ Иисус ще убие с дъха на устата Си и ще изстреби с явлението на пришествието Си, този, чието идване се дължи на действието на Сатана, съпроводено от всякаква сила, знамения, лъжливи чудеса и с цялата измама на неправдата, за онези, които погиват, защото не приеха да обичат истината, за да се спасят. И затова Бог праща заблуда да действа между тях, за да повярват на лъжа, за да бъдат осъдени всички, които не са повярвали в истината, а са имали благоволение към неправдата." (2:3-12.)

Вече не е трудно да си представим, макар и схематично, бъдещите събития, когато правителствата по света ще влязат в контакт с "извънземния разум", както се описва в "Краят на детството", и когато ще получават от този разум всевъзможни инструкции как да управляват на Земята. При това положение не трябва да се учудваме, че Иисус Христос няма да бъде признаван за "пътя, истината и живота", нито да ни изненадва фактът, че за Него изобщо няма да се споменава. Но винаги трябва да помним, че тъкмо Иисус Христос е истинският Спасител, Който е слязъл от небето.

Той е свята Личност, без лукавство и лъжа. Отдава Себе Си за вината на всеки човек, понася справедливата присъда, произнесена над човека. Възкръсва от мъртвите, дава прощане на тези, които Му се доверяват, и ги прави "ново създаване". (II Кор. 5:17) А за Сатана се казва, че е "баща на лъжата", "ангел на светлината", който е готов да манипулира и като се прикрива зад добри намерения, да поробва. На кого от двамата ще се доверим?

НЛО

През всички времена небето вълнува особено жителите на земята, предизвиква у тях трепет. Според свидетелства от историята и археологията представата, че небето е обитавано от висши същества, е едно от най-разпространените. С това например се обяснява защо атмосферните явления въздействат толкова силно върху психиката на човека. Събитията в небето придобиват особен смисъл тъкмо защото стават във "висините". Както е известно, високото положение открива широки хоризонти и в резултат дава повече информация.

Затова то се свързва с представа за власт, авторитет и ум. Ниското пък, напротив, означава подчинение и недостиг на знания. Разбираемо е защо мисълта, че можем да се отделяме от земята, предизвиква чувство за превъзходство, дори ужас у "нискостоящите". Тук трябва да се вземе предвид освобождаването от пространствените граници и абсолютната липса на прилика с условията, които човек намира на небето. Всичко това предизвиква благоговение, страх и копнеж за висшето.

В Библията постоянно се говори за "знаменията" от небето като за предвестници на идващия съд и бъдещата катастрофа. Необичайните явления в целия библейски текст се приемат като начало на "края на времената", което предшества идването на Месия, за да съди човечеството. Самият Иисус Христос ни говори за това: "Защото ще се повдигне народ против народ и царство против царство; и на разни места ще има глад и трусове... ще има и ужаси, и големи знамения от небето". (Мат. 24:7; Лука 21:11)

Реалността на НЛО

НЛО - това са неидентифицирани летящи обекти. Съществуват множество теории, които обясняват техния произход и природа. Всеки ден към тези теории се прибавят нови и нови. Но това явление се изплъзва от всички обяснения и до днес никой не може да докаже за него нищо по същество. Известно е само, че "те съществуват". Проучване, проведено в Америка през 1973 г., показва, че 15 милиона американци са виждали "летящи чинии". И макар че по-голямата част от случаите може да сведем до естествени явления в природата, десетки изследователи стигат до извода, че значителна част от анкетираните (20-30%) са наблюдавали нещо, което не е възможно да се обясни чрез познатите методи. След много прецизен подбор остават над 2 000 случая, регистрирани като НЛО. В 700 случая може да се говори и за материални последиствия от тези явления. Телата са наблюдавани с радар и при това е документирана невероятната скорост, с която са се движели. Хората са ги обстрелвали с изстребителни ракети - никакъв резултат. Тези обекти са със силно електромагнитно излъчване, което спира електродвигателите и нарушава електрическите вериги. Под въздействието на това излъчване животните побесняват, а при хората често се наблюдават психически разстройства.

Малко история

Историческият обзор показва, че странни явления на небето са наблюдавани през различните епохи от човешката история. Свидетелствата, с които разполагаме, навеждат на мисълта, че НЛО са се приспособявали към различното културно и технологично ниво на наблюдателите си. В митологията на американските индианци например са описани "кошници, които се спускат от небето", а "жителите на небето", когато се връщат у дома си, се превръщат в стрели. Уелдън и Левит стигат до извода, че индуистката литература възниква около хиляда години преди раждането на Христос. Още в тези текстове се споменават странни "небесни и въздушни колесници". Някои от явленията се оприличават на "светещ облак". Всичко това напомня за "фактите" от нашето време. В епоса Махабхарата се говори за огнено лелящо тяло, което се върти и излъчва светлина и жар. В древните тибетски ръкописи са описани огнени тела, които най-висшите жреци използвали като лелящи колесници. Напълно е възможно някои от тези съобщения да имат митологичен характер, но сред тях съвсем не е изключено да има и описания на НЛО. При древните египтяни в един папирус от хрониките на фараон Тутмос III (около 1600 г. пр. Хр.) се говори за огнени кръгове на небето, които светят като слънце на небосклон. Появата им е съпроводена от страшно зловоние - особеност, която срещаме и в съвременните съобщения за НЛО.

В текстовете на някои римски историци, които се отличават с обективност, има сведения за неидентифицирани летящи обекти над Рим. Става дума за трети и четвърти век пр. Хр. Американецът Уилкинс смята, че автори като Сенека, Плиний Стари, Тацит са напълно надеждни летописци на събитията.

В текстовете на някои римски историци, които се отличават с обективност, има сведения за неидентифицирани летящи обекти над Рим. Става дума за трети и четвърти век пр. Хр. Американецът Уилкинс смята, че автори като Сенека, Плиний Стари, Тацит са напълно надеждни летописци на събитията. Тит Ливий и Юлий Обсеквент изброяват общо осем такива явления в своите съчинения: от Венецианския залив през 213 г. пр.Хр. до Умбрия в 18 г. сл. Хр. Плиний Стари (23-79 г.) пише за огнен, реец се в небето щит, а историкът Тит Ливий използва израза "кораби призраци".

През първите пет века от развитието на християнството намираме много рядко подобни свидетелства. Създава се впечатлението, че след идването на Христос активността на НЛО донякъде спада. От шести век нататък отново се заговаря за "кораби облаци" и "светещи пришълци". В текстове, намерени в различни страни, отново четем за нажежени летящи тела. Жак Берже твърди, че практически всяка година през ранното средновековие се наблюдават "светещи пришълци". Днес ние четем за същите "светещи" същества.

През 583 г. Грегор фон Турс съобщава за огнени снаряди от небето. По времето на Карл Велики четирима души едва не са пребити до смърт, защото хора са видели как те се спускат от "въздушни кораби". Обвиняват ги в магьосничество, което по онова време се наказва със смърт. И вероятно обвинението не е било чак толкова неоснователно, тъй като

четиримата разказали, че са били грабнати от свръхестествени същества. Тези същества им показвали странни, непонятни чудеса и ги накарали, като се върнат, да разкажат на всички видяното. Тогава Агорбард, лионски епископ, настоява обвинените да бъдат пощадени, защото според него всичко това няма как да е истина.

Както четем в свидетелствата от онова време, в резултат от инцидентите с НЛО доста често възникват пожари. Уилкинс описва опустошителни пожари, които унищожават хора, животни, хамбари и пасбища. Подобни случаи са документирани през 1032, 1048, 1057 и 1094 г. Монасите от Биландското абатство свидетелстват, че през 1209 г. в небето се е появила кръгла сребърна чиния, която летяла бавно над манастира и нарушила покоя на обитателите му. През същата година монасите от Цистерцианското абатство в Бегеланд имат две такива "посещения". В летописите на манастира има сведения за тези непознати летящи обекти.

Тринадесети век в Англия също е наситен с "посещения" на НЛО. Около 1250 г. се говори за голям летящ кораб и огромно огнено кълбо.

На 13 август 1493 г. Фазиус Кардан вижда седем "мъже", израснали сякаш от земята. Те твърдят, че телата им са от въздух, отричат безсмъртието на душата и оспорват факта, че Бог е създал света за вечни времена. Но се интересуват много от богословски въпроси и описват системата, по която Бог постоянно твори света, отново и отново. Съществуването на този свят обаче може да спре в един миг, ако той предизвика гнева на Бога.

През епохата на Ренесанса човекът превъзнася разума. Тогава той започва да изучава подробно заобикалящия го свят. науката и изкуството правят огромна крачка в своето развитие. Суеверията търпят крах. Но дори през този период НЛО не изчезват от хоризонта, напротив, срещите с тях зачестяват. Не някой друг, а Христофор Колумб съобщава личните си наблюдения на НЛО. През нощта на 11 октомври 1494 г. той стои със спътника си Педро Гутиерс на палубата на своя кораб. И двамата виждат на небето проблясващ източник на светлина, който се движи ту нагоре, ту надолу. Той се появява и изчезва няколко пъти през онази нощ. Двамата не намират обяснение за тайнственото явление.

Край на първа част
» Продължава в следващия брой